Ristningen befinner sig på ett mindre flyttblock i den steniga backsluttningen straxt Ö om torpet Sparingsberg (numera avhyst, men tomtplatsen är tydlig) vid sjön Fjäturens SÖ ända. Lättast når man platsen genom att följa gångstigen från Gripsvåll (vid Roslagsvägen) till sjön. Stigen går, när den närmar sig sjön, längs en skogig sluttning på h. sidan; t. v. är en öppen mark, vari en liten bäck rinner ned mot sjön. Omkring 300 m. från sjön finnas rester av en gammal lada, och en grind leder in i skogen. Går man genom grinden upp i backsluttningen, ej vinkelrätt mot vägen utan något snett åt höger, omkring 30 m., finner man det ristade blocket. Den ristade ytan är vänd mot V, sålunda mot vägen.

Röd, grovkornig granit med ovanligt vacker, knottrig yta. Höjd 1,31 m., största bredd 1,56 m. Ristningen är djupt och jämnt huggen och väl bevarad. På h. sidan ha några stycken utmed kanten lossnat och fallit bort, varigenom även ristningen blivit något skadad. Ett par skärvor återfunnos i mullen nedanför stenen.

T. v. om rundjurets huvud och innanför övre korsarmen finnas grunda ristningar, troligen förarbeten.

Inskrift:

× **inkifastr** × **lit** × **rista** × **runaʀ** **þisaʀ** × **aftiʀ** × **rahnfriþi** × **kuinu** × **sina** × **auk** × **- m - ṇkr** × **aftiʀ** × **muþur** × **sina**
5 10 15 20 25 30 35 40 45 50 55 60 65 70

Ingifastr let rista runaʀ þessaʀ æftiʀ Ragnfriði, kvinnu sina, ok [Hæ]m[i]ngr æftiʀ moður sina.

»Ingefast lät rista dessa runor efter Ragnfrid, sin hustru, och Häming efter sin moder.»

Till läsningen: Efter 22 **ʀ** finnes intet sk. Av r. 54 finns endast hst:s nedersta del i behåll, likaså av r. 56. Av 55 **m** finns, på ett löst stycke, även övre delen av hst jämte h. bst; av 57 **n** nedre delen av hst jämte h. bst; av 58 **k** större delen av runan. Läsningen **iminkr** (eller **eminkr**) torde därför få anses säker.

Om de i inskriften omnämnda personerna Ingefast, Ragnfrid och Häming se ovan U 142.

149. Hagby, Täby sn.

Litteratur: D 2: 22. R. Dybeck, Runa (fol.) 1, s. 13; UFT h. 10 (1882), s. 196; S. Lindqvist, Jarlabankesläktens minnesmärken (i: Nordiska arkeologmötet 1922), s. 130 f.

Avbildning: Dybeck a. a.

»Denne ofvantill afslagne runsten står», skriver Dybeck, »i utmarken mellan Hagby och Sätra (under Edsberg i Sollentuna socken), sydvest från Hagby. Många små rösen finnas i närheten af honom, men det afslagna stycket har icke återfunnits.» Den har senare förgäves eftersökts i de vidsträckta skogsmarkerna mellan Hagby och Sätra av bl. a. S. Lindqvist, E. Wessén (1934) och Sven Jansson (1937). Förmodligen har stenen fallit omkull och blivit överhöljd av mossa och jord, så att den nu är svår att anträffa. Men ingen anledning finns att betvivla, att den ännu är i behåll i samma skick som på Dybecks tid.

Höjd (enligt Dybeck) o. 1,65 m., bredd o. 1,05 m.

Inskrift (enligt Dybeck):

iarlabaki × **lit** × **- . . . tain** × **at** · **sialfan** · **sik** · **auk** · **braut** **ruþia**
5 10 15 20 25 30 35 40

Iarlabanki let . . . [s]tæin at sialfan sik ok braut ryðia.

»Jarlabanke lät . . . stenen efter sig själv och rödja väg.»

Runstenen är en av de många, som Jarlabanke i livstiden har låtit resa över sig själv (se ovan U 127) Den har utan tvivel stått vid den väg från Täby och Hagby till Ed (Edsberg), som hans släkt har låtit anlägga eller underhålla och där så många av släktens minnesvårdar stå. Hans fader Ingefast har här låtit utföra en ristning till minne av sin hustru (U 148), hans moder och mormoder över Ingefast och Ingvar (U 147), han själv jämte sin broder Häming och sin moder Jorun över Ingefast och Ingvar (U 143), han själv jämte sin broder Häming och sin mormoder Estrid över Ingefast och Ingvar (U 101). Det är betecknande, att Jarlabanke här också har låtit resa en särskild sten över sig själv.

Om Jarlabanke se vidare U 142.

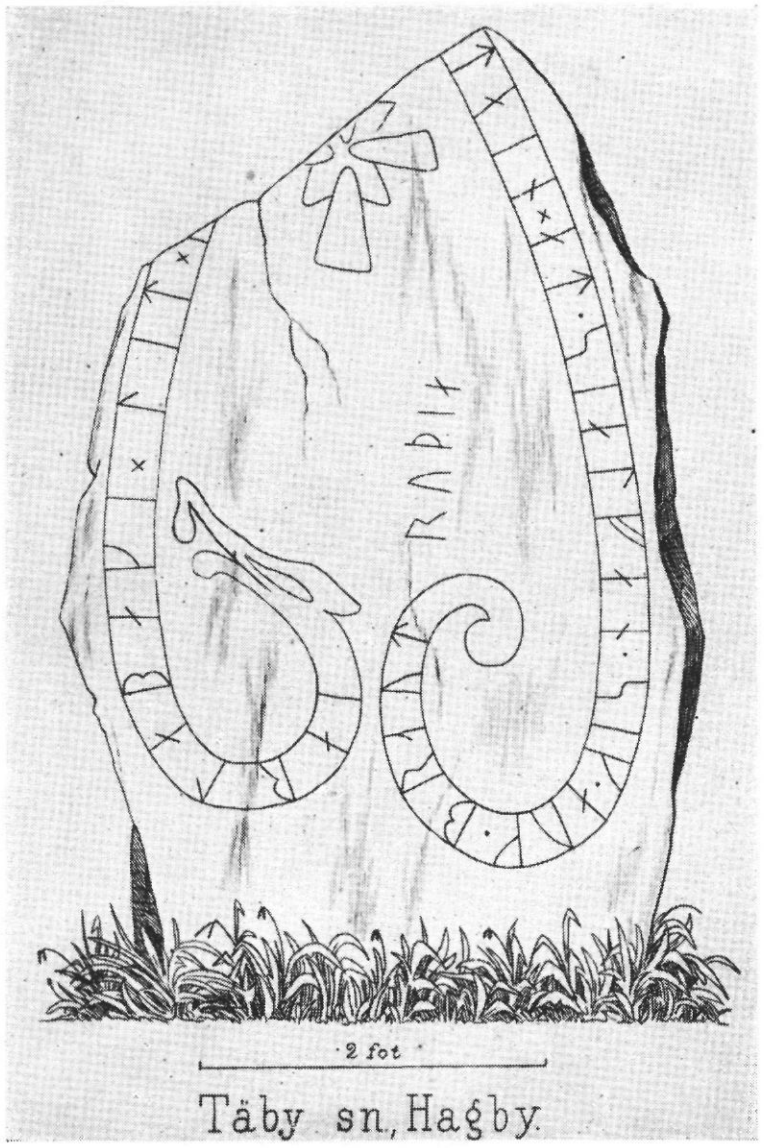

Fig. 139. U 149. Hagby, Täby sn.
Efter D 2: 22.

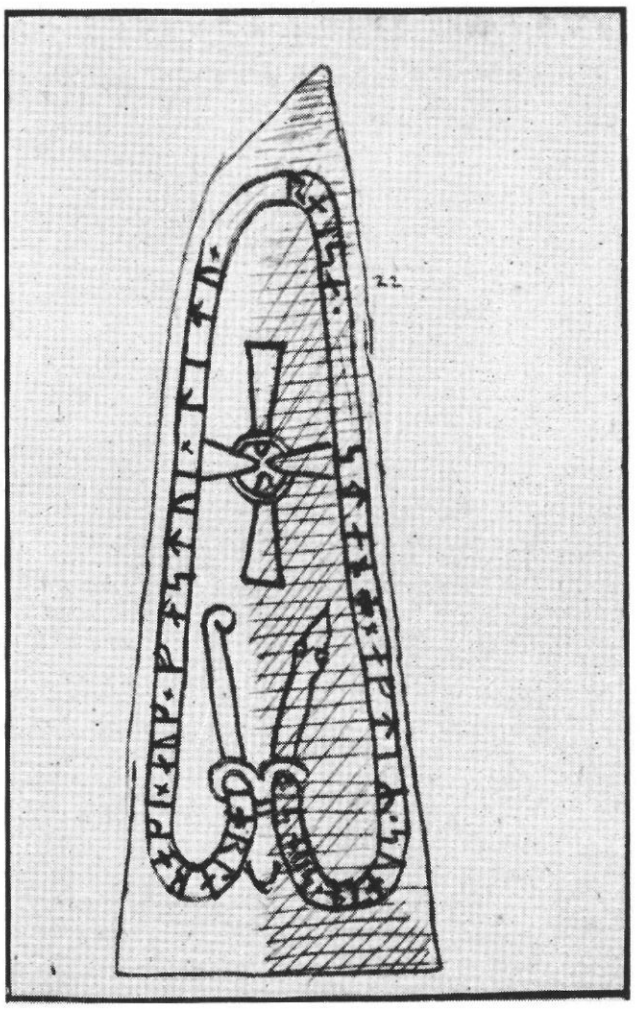

Fig. 140. U 150. Karby, Täby sn.
Efter teckning av Rhezelius.

150. Karby, Täby sn.

Pl. 97.

Litteratur: B 126, 127, L 646, D 2: 13. Joh. Bureus, F a 6 s. 74 n:r 148 (Bureus' egen uppteckning), s. 96 n:r 20 (Aschaneus), s. 143 n:r 39 (Axehielm), F a 5 n:r 405, F a 1 s. 91, F a 10: 1 n:r 130 (Rhezelius), F f 6 n:r 166, F a 13 s. 235; M. Aschaneus, F b 18 s. 77, F b 19 bl. 18; Ransakningarna 1667—84 (marg.-ant. av Hadorph); J. Hadorph, Resejournal; J. Peringskiöld, Monumenta 3, bl. 56; O. Celsius, SR 1, s. 405; R. Dybeck, Reseberättelser 1861; UFT h. 10 (1882), s. 195; E. Brate, Anteckningar 1902 (ATA); S. Lindqvist, Jarlabankesläktens minnesmärken (i: Nordiska arkeologmötet 1922), s. 127 f.

Äldre avbildningar: Rhezelius, teckning (F a 10: 1); Aschaneus, teckning (F b 18); Bureus, kopparstick (F f 6); Leitz och Hadorph, träsnitt (två stycken, det ena även signerat »ICH», i Peringskiölds Monumenta och B 126, 127); Dybeck a. a.; Brate foto 1902 (ATA).